

under 6 och ingen öfver 15 röster, personliga och skatte-röster sammanräknade.

Utan att bestämdt hålla på denna här framkastade tanke, inskränker jag mitt värdsamma yrkande i detta fall dertill:

att hvarje vid stadsfullmäktigval röstberättigad måtte, jemte rösträtt på grund af bevillning, tillerkännas personliga röster.

Lag-Utskottet, till hvilket denna framställning torde hänvisas, tacktes, om icke allt anses böra blifva vid det nuvarande och om lika rösträtt menas vara alltför mensklig, föreslå den gruppering af personliga röster och skatteröster, som Utskottet finner sig kunna tillstyrka.

Icke van att skrifva lagspråk, vågar jag också anhålla att Utskottet måtte föreslå den ordalydelse som, under förutsättning af bifall till någotdera af dessa förslag, borde gifvas åt ifrågavarande kommunalstadganden, på det de må hafva utsigt att, af Riksdagen antagna, vinna jemväl Kongl. Maj:ts bifall.

Stockholm den 27 Januari 1877.

Arvid Gumælius.

N:o 62

Af Herr Christen Assarsson: Om förening af bibliotekarietjensten vid Riksdagen med vice-vårdsbefattningen i Riksdagens hus.

Uti sin berättelse öfver Riksgäldskontorets styrelse och förvaltning hafva senast församlade revisorer tillstyrkt, det vice värdskapet för Riksdagens

Riksdagens hus borde förenas med bibliotekarie-befattningen, hvarigenom, för beredande af ökad utrymme för biblioteket, hvarken någon ny bostad behöfde inredas eller någon hyresersättning ifrågakomma.

Uti sitt häröfver meddelade utlåtande hafva herrar fullmäktige förklaradt samt med bifogadt protokollsutdrag styrkt, att denna fråga blifvit af herrar fullmäktige den 12 sistlidne Oktober afgjord och det erforderliga ökade utrymmet derigenom biblioteket beredt.

Att afgörandet skedde just de närmaste dagarne, innan revisionsberättelsen kom herrar fullmäktige tillhanda, är en händelse, som ser ut som en tanke. Det är icke alldeles otroligt, att herrar fullmäktige fått enskild underrättelse om hvad revisorerne beslutat och med anledning deraf påskyndat afgörandet af en fråga, som förut under närmare fyra månader lemnats nästan obeaktad; ser man nu till, huru herrar fullmäktige löst den icke så ovigtiga frågan, så finner man: att en fattig sjuklig vaktmästare skulle uppsägas från sin innehafvande boställslägenhet och i stället tilldelas 200 kronor i hyres- och vedbrandsersättning; att denna lägenhet skulle i mån af behof användas för Riksdagens bibliotek, ehuru den vore belägen i en fuktig jordvåning under nuvarande biblioteket, och borde densamma undergå ändamålsenlig inredning samt förses med nödiga inventarier, och värmeledning anbringas i trappan, hvilken borde förses med mattor. Uti denna olämpliga lokal skulle sedermera förvaras de tio främmande ländernas riksdagshandlingar, äldre upplagor af böcker och vissa tidskrifter m. m. Jemför man härmed det af revisorerne väckta förslaget om sammanslagning af de tvänne ofvannående tjänstebefattningarna, hvilka med största lätthet kunna förenas, så finner man, att detta senare förslaget, utan att orsaka någon den ringaste kostnad, lemnar icke blott ökad utrymme för biblioteket genom användande af de rum, som bibliotekarien nu innehar, utan jemväl beredde rymlig och lämplig bostad för den senare uti de sju rum och kök, som nu disponeras af vice värden, hvilken dock eger så stor lön att han är i tillfälle hålla sig egen bostad och hvars befattning med värdskapet är af så extra beskaffenhet, att denne icke eger några giltiga anspråk på våning.

I anledning häraf och då alla äro ense om såväl att ökad utrymme för biblioteket behöfs som ock att bibliotekarien bör hafva bostadsrum i närheten af biblioteket, föranlåtes jag vördsamt yrka:

att Riksdagen ville, i enlighet med det af herrar stats revisorer väckta förslaget, besluta att bibliotekarie- och vice värdsbefattningen i riksdagshuset skola sammanslås och förenas i en persons hand och att denne

får till bostad begagna den af nuvarande vice värden innehafvande våning i Riksdagens hus samt att de af bibliotekarien nu begagnade rum användas till bibliotekets utvidgning.

Stockholm den 27 Januari 1877.

Christen Assarsson,
Malmöhus län.

Häruti instämma:

A. Andersson,
Göteborgs och Bohus län.

P. Engman,
Wester-Norrlands län.

N:o 63.

Af Herr H. Hagerman: Om upphäfvande af Kongl. Förordningen den 11 December 1868, angående särskilda sammankomster för andaktsöfning.

Ehuru det måste medgifvas, att Kongl. Maj:ts nådiga förordning af den 11 December 1868 angående särskilda sammankomster för andaktsöfning är något mildare än de derförut i samma ämne gällande lagstadganden, så torde dock med fog kunna påstås, att nämnda förordning, oaktadt den ännu icke ett tiotal af år egt bestånd, öfverlevvat sig sjelf såsom utdömd af det allmänna rättsmedvetandet. Detta gäller säkerligen om förordningen i dess helhet men i främsta rummet om den senare delen deraf så lydande: